

tíðindablaðið

sosialurin

Postmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Útgevari: p/f sosialurin

Fyrirtaksstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Blaðfólk: Hægni Djurhuus, Dagný Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosialurin. Prent: p/f pressan 1981

Ábyrgdarloysi

oddagreinir

KLANDURSTÝRIÐ — orsakað, landsstýrið — klandrast sum ongatið fyrr. Nú er tað Sjálvstýrisflokkin sum er farin at fýsa og snýsa. Tingkrossur var á tremur friggjadagin og sjálvstýrisgarparnir fara ikki fram við mýkindum.

SJÁLTVUR formaðurin, sum annars hevur roynt sjómanskynstur sítt at spleysa endan fleiri ferðir, so hann ikki slitnaði, sigur, at landsstýrið hevur gjørt brot á stuðulslokkunina við at geva stuðulsán og veita veðhald fyri farmaskipi, ið Traderline ætlar at keypa. Hilmar Kass vísir á, at stuðulsán kann bert veittast til skip, ið eru undir tvey ár, meðan hetta skipið, hóast tað enn ikki er siglingarklárt, er 8–9 ár.

ÚT UM ALT mark fyri ábyrgdarloysi, á soleiðis skuldsætir sjálvstýrisflokkinur sítt egna landsstýrið. Hann vísir á, at allarneyðugastu upplýsingarnir vóru ikki til taks, og at grannskoðaravirkni hjá lögmanni er grannskoðari hjá Traderline. Men hetta

ábyrgdarloysið, ið Hilmar tosar um, fær ikki avleiðingar, tí onnur stórmál skulu loysast. Rætt hevur hann í tí, men uttan aðra almenna frágreiðing uttan hesa, luttekur Sjálvstýrisflokkurin eisini í hesum ábyrgdarloysi.

FIGGJARNEVDIN er hildin fyri gjøldur, ásannar ein annar sjálvstýrismaður, Ásbjørn Joensen, sum sjálvur situr í figgjarnevndini!!! Hann ger ikki mætari enn at skuldseta lögmannin fyri at gera undirhondsavtalur við A. P. Møller í helikoptaramálinum: »...Hann (t. e. lögmaður) vil hava samband við við Bell 212 og harvið A. P. Møller, sum hann ivaleyst longu tá hevði gjørt eina avtalu við«!!!

NÚ ERU vit eftirhondini so von við klandrið í samgonguni, at einki nýtt er í tí. Men alt meðan flokkarnir klandrast, arga og kalla hvønn annan, gongur tíðin og loysnin av nógvum málum dregur út. Tíbetur, kunnu vit siga í summum førum, tí eingin loysn kann vera enn ein vánalig borgarlig loysn, men í øðrum hastar og tað er neyðugt við avgerðum, um samfelagið kann koyra. Men at halda fram á henda hátt, er ábyrgdarloysi út um alt mark, sum Hilmar Kass sigur.

Eitt stórt stig framá

TRÝ fakfeløg hava í felag stovnað ein upplýsingarfelagsskap, ið hevur fingið navn. Upplýsingarfelagsskapur Verkamanna. Tey trý feløgini eru Føroya Arbeiðarafelag, Føroya Fiskimannafelag og Føroya Handverkara-felag. Men longu nú — eina góða viku eftir stovnsitingina — hava fleiri onnur fakfeløg spurt seg fyri um limaskap.

FAKFELÖGIN hava longu fyri mongum árum síðan ássannað, at tørvur er á upplýsing og at tørvur er á samstarvi. Hetta var uttan iva orsøkin til, at FA fyri nøkrum árum síðani fekk í lag eitt samarbeiði við Arbejdernes Oplysningsforbund í Danmark um útbúgving av álitisfólku, nevndarlimum í fakfeløgum og øðrum áhugaðum limum. Úrslitið av hesum samstarvinum eru tvey-trý skeið árliga í Føroyum umframt luttøka á skeiðum í Danmark.

SAMSTARVIÐ hevur verið avmarkað til FA, hóast onnur fakfeløg hava havt høvi at senda sínar limir til skeiðini. Men FA hevur ássannað, at skal komast víðari mugu vit sjálvi taka tey mar í hond og skipa fyri, eins og FA man hava hildið, atbest er um fleiri fakfeløg eru saman. Grundarlagið er lagt í samstarvi við AOF og donsku fakfelagsrørsluna, ið er millum tær fremstu í heiminum. Og møguleikar fyri fjøltáttadum skeið og útbúgvingarvirksemi eru skaptir við keyp-

inum av húsaognini við Hoyvíkstjørn fyri tveimum árum síðani.

EINGIN ivast í, at tað er tørvur á útbúgving í Føroyum. Fakfelagsformenn ássanna ferð eftir ferð, at m.a. álitisfólkaskipanin roynist ikki nóg væl. Tað er torført at fáa fólk at taka uppgávuna upp á seg, tí álitisfólk ofta hava persónligar ampar og eru ikki nóg væl vard. Somuleiðis er trupult at fáa skipanina við trygdarmboðum at virka nóg væl. Ein útbúgving — og sannføring av verkafólkunum — vil uttan iva burturbeina nógv av hesum trupulleikum. Á tí fakliga umráðnum eru vit í nógvum førum eftirbátar. Eitt útbúgvingarvirksemi fer heilt vist at menna føroysku arbeiðarafelldina.

SOSIALURIN fegnast um tiltakið og ynskir teimum trimum feløgnum og teimum, ið koma afturat góðan byr. Føroya Arbeiðarafelag hevur søkt landsstýrið um stuðul til skeið, men hóast tvey ár eru liðin, hevur FA ikki fingið svar. Tað er einki annað enn rimuligt, at tað almenna stuðlar útbúgvingar- og upplýsingartiltekunum hjá arbeiðararørsluni. Stórr partur av hesi fjøldini hevur ikki kostað samfelagnum dyrt í útbúgving. Hinvegin er tað henda fjøldin av arbeiðsfólki, veiðimönnum, starvsfólki o.e., ið skapar samfelagsins virði. Tí eigur henda fjøldin allan stuðul uppiborran. Hjartaliga tilkukku.

Kynsdiskriminerandi lýsing

Ein almennur stovnur lýsti herfyri eftir hjálparkvinnu. Hon skuldi duga føroyskt, enskt og maskinskriving.

Enn hava vit ikki sum í øðrum londum fingið bannað við lóg, at mismunur verður gjørdur á mannfólki og konufólki, eitt nú á arbeiðsmark-

aðinum. Men meðan vit biðja eftir slikari lóg, kundu vit ynskt (fyri ikki at siga kravt), at ið hvussu er almennir stovnar sýndu javnrættindamálinum so miklan ans, at teir í lýsingum eftir starvsfólki góvu øllum møguleika at søkja, uttan mun til kyn.

Viðhvørt hoyrist tað

brúkt sum undanfærsla, at m/k sær fjákut út. Tey verða her við mint á orðið fólk, sum tað ber væl til at skoyta upp í flest øll starvsheiti, har tað er neyðugt.

esj.

Partapolitiskir sikkurheitsselar

Aftan á eina ráðstevnu í Íslandi hevur landslæknin uppdagað, at vit í Føroyum hava eitt óhugnaligt tal av ferðsluvánlukkum, og at hann vil gera nakað við hetta óskil, og tað eiga vit øll at fegnast um. Serliga anbefalar hann, at vit fara at brúka trygdarselar.

Hetta er óivað bæði tiltrøngt og í lagi, men metodurnar tykjast løgnar.

Kona hansara Karin, ið er tingkvinna, kunnger okkum í 14. anda, at nú skal hon taka sær av hesum máli og fáa tingini uppá pláss.

Ferðsluvánlukkurnar

eru, eftir mínum tykki, ov álvarsamar at gera til familieran partapolitik.

Tí má tað haldast at vera lógið, at landslæknin gevur konu síni hetta mál at vimsa við á tingi.

Bilferari

Dagblaðið, eyðræning og røktarheim

Vit sum tilkomin eru minnast hvussu Fólka-flokkurin í síni tíð bardist imóti at bota um umstøðurnar hjá eldri og illa fyrirkomnum við fólkapensiónini og øðrum pensiónum, og tí kom tað ikki óvarað á okkum, at slikir tankar fóru at stinga seg uppáttur, men mækan til Dagblaðið mikudagin í síðstu viku, nei, nei.

Har stendur í oddagreinini, svart upp á hvitt, »Hin fylkingin er snøgt sagt skattgjalddarin, sum verður eyðrændur hvørja ferð, sosiala samkenslan skal gjaldast við peninginum hjá øðrum«. Eg sigi bara, at tað er gott, at onkur hevur hesa samvitskuna, tí hana finna vit ikki hjá Fólkaflokkinum, ið hvussu er bert hjá einum evarska litlum parti — teimum sum sjálvi eru avvarandi.

Koma at tosa um eyðræning. Eg trúgvi fólk betala fegin sín skatt, tá tey vita, hvar hann fer, tí tann tíð kemur eisini, tá

vit skulu liva av pensión, um vit hava liv og heilsu, ella um vit koma skeivt fyri, tí tey eru tey fæstu, sum eru limir í akademiskum fakfeløgum og fáa stóra pensión, tá tey gevast, illa nokk komin um tey 60.

At tosa um eyðræning í samband við pensiónir og ellisheim og røktarheim, haldi eg vera dekan av langt úti, tí vit vita, hvat peningurin fer til, hóast flest øll, uttan arkitektarnir sum fáa størri part í takt við hvørjar hundrad túsund ella milliónir bygningurin er býrtur, ein samd um, at allir slikir bygningar eru alt ov dýrir og at teir saktans kunnu gerast biligari.

Heldur kunnu vit tosa um aðra eyðræning av skattaborgarans peningi, tí peningi, sum fer sum ein ella annar stuðul og sum eftir verður í stórum tali vegna frádráttarmøguleikar út um alt mark, og sum ofta bert kemur nøkrum fáum per-

sónum til góða, men teir nevnið Dagblaðið Fólka-flokkurin sjálvandi ikki. Vit hava eitt so gott dem her í nábulagnum — stóra fortjenastu, fleiri bilar, bátar og summarhús o.s.fr., men ikki eitt reytt oyra í skatti. Nú er ikki talan um eyðræning, nú skal tað loysa seg at seta hús og himmal uppá spæl, men mær vitandi hevur hann einki sett uppá, tí ognini stendur konan fyri. Nei, hesir skulu livgast, og tekur man blaðið frá muninum, so fær man lisið uppá, at man er ævindsjúkur. Einki er longur frá sannleikanum, vit vilja bert hava rættvisi og vera lika fyri lóg og samfundi.

Nú ljóðar at røktarheimið í Havn er nær eini loysn, gott í tykkum fáði tað nú bygt, verið ikki bangin fyri hasum ørvitisfiskunum í Dagblaðnum, og lat okkum eisini fáa eitt ellisheim í Sandoyinni.

Tilkomin

Ein lýsing sæst best í

sosialinum